

RASCUMPARARE PRIN DUBLA NEGATIE

Deschideți la cartea Exodului capitolul 7.8-12, unde avem descrisă scena în care Moise se înfățișează înaintea lui Faraon:

„Domnul a zis lui Moise și lui Aaron:

„Dacă vă va vorbi Faraon și vă va zice: „Faceți o minune!” să zici lui Aaron: „Ia-ți toiagul și aruncă-l înaintea lui Faraon.” Și toiagul se va preface într-un șarpe.”

Moise și Aaron s-au dus la Faraon și au făcut cum poruncise Domnul. Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe.

Dar Faraon a chemat pe niște înțelepți și pe niște vrăjitori, și vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor.

Toți și-au aruncat toiegele și s-au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor.”

În seara aceasta vom vedea descoperirea unui principiu adânc al Bibliei, l-am putea numi „o taină”, un principiu care se află în centrul răscumpărării, ceva care va clarifica mult din ceea ce înseamnă salvarea, într-un fel în care s-ar putea să nu o mai fi văzut până acum.

Fiți atenți, pentru că este ceva adânc și puternic.

Mai întâi, dați-mi voie să vă împărtășesc ceva ce poate vă amintiți de la școală, ceva ce se regăsește în gramatică. Deși în unele limbi acest lucru se poate face și este considerat corect, în limba engleză negațiile duble sunt considerate incorecte, acolo unde semnificația lor este în opoziție cu ceea ce se spune.

Am să vă dau un exemplu de negații duble, ca să înțelegeți ce vreau să spun.

Cineva vă spune: „Tu nu știi nimic”. Prin aceste cuvinte, el a vrut să spună: „Nu știi ceva”, dar în loc să spună aceasta, a zis: „Nu știi nimic!” Aceasta este o negație dublă care arată că trebuie să știi ceva.

Un alt exemplu: un om se află în boxa acuzaților și spune: „Nu am făcut nimic rău!” Dar ceea ce vrea să spună este: „Nu am făcut ceva rău!”. În loc de aceasta, el spune: „Nu am făcut nimic rău!”, ceea ce înseamnă că este vinovat, că a făcut ceva rău.

Într-un cântec vechi, interpretul spunea: „Nu am pe nimeni, sunt singur,” dar nu exista nici un motiv să fie singur, pentru că dacă spui: „Nu am pe nimeni”, înseamnă că ai pe cineva.

Toate acestea sunt negații duble, dar există o greșeală în ele.

Cineva a spus: „Noi nu avem nevoie de nici o educație!” Oricine spune aceasta, înseamnă că are nevoie de multă educație. De fapt, aceasta încearcă să spună, pentru că dacă zici: „Nu am nevoie de nici o educație”, înseamnă că ai nevoie de educație. Acesta este un paradox; aceasta este gramatica, dar negațiile duble apar și în matematică.

Doi ori doi este egal cu patru, dar doi ori minus doi este egal cu minus patru.

Atunci când luați un număr negativ și îl înmulțiți cu un număr pozitiv, rezultatul este întotdeauna negativ. Dar dacă avem minus doi ori minus doi, rezultatul este plus, pentru că întotdeauna minus înmulțit cu minus, dă întotdeauna un număr pozitiv. Se anulează singur, la fel ca la gramatică. Două numere negative dau un număr pozitiv. Ceea ce se întâmplă în gramatică se întâmplă și în matematică, dar și în logică.

Dați-mi voie să vă dau un puzzle. Sunteți pe o insulă deșertică și aveți nevoie de mâncare și apă, sau veți muri. Ajungeți la un drum bifurcat. O parte a drumului conduce în oraș unde este apă și mâncare, iar cealaltă parte duce în deșert, unde veți muri. Problema este că cele două drumuri nu sunt marcate, dar la acea intersecție se află un băștinaș. Pe o insulă există numai două feluri de băștinași: cei care spun întotdeauna adevărul despre orice, indiferent de circumstanțe, și cei care mint întotdeauna cu privire la orice. În acest caz, voi aveți o singură întrebare

de pus, dar nu știți dacă omul acela spune adevărul sau vă minte. Care este întrebarea voastră? Gândiți-vă bine, pentru că viața voastră depinde de alegerea făcută. Ce ați întreba? Cheia este că trebuie să obțineți adevărul, indiferent de circumstanțe. Așadar, trebuie să fie o întrebare care să-l determine să spună adevărul și pe cel care spune adevărul întotdeauna, dar și pe cel care minte întotdeauna. Gândiți-vă la principiul dublei negații. Cum îl determinați pe mincinos să spună adevărul? Iată întrebarea la care vor spune amândoi adevărul: „Dacă te-aș întreba care dintre drumuri duce în oraș, ce mi-ai răspunde?” Ambii vor spune adevărul. De ce?

Pentru că cel care spune adevărul, ar zice: „Dacă m-ai întreba ce ți-aș spune în cazul acesta, eu ți-aș spune care drum duce spre oraș.” Este un adevăr despre un alt adevăr. Dar mincinosul ar spune: „Eu ți-aș fi spus calea greșită, prin deșert. Așadar, eu aș fi mințit în legătură cu ceea ce aș fi răspuns.”, dar în felul acesta, el ar spune de fapt adevărul, pentru că rezultatul unei duble negații este un adevăr.

Așadar, când minți cu privire la o minciună, spui de fapt adevărul. Aceasta este dubla negație. De ce o negație cu privire la altă negație dă un pozitiv? Și ce are o minciună a face cu Dumnezeu și cu Scriptura?

Astăzi vom vedea taina dublei negații. Fie că este în matematică sau în gramatică, ea ne va descoperi ceva foarte important în Biblie. Dubla negație ne dezvăluie faptul că binele este pozitiv, iar răul este negativ. Noi am spune că este logic să fie așa, dar aici se ascunde ceva foarte profund.

Noi numim răul ca fiind ceva negativ, pentru că neagă lucrurile, merge împotriva lor și le distruge.

Așa cum știm, la început am avut numai binele, pentru că binele este Dumnezeu. Răul a venit după bine și a mers împotriva binelui. Răul nu poate exista prin sine însuși, ci există numai pentru a merge împotriva binelui. Mai întâi este Dumnezeu, dragostea, bunătatea, iar Satan, diavolul a apărut mai târziu, el nu a fost de la început. Răul nu a fost de la început și nu are o realitate a lui, ci s-a ridicat și merge împotriva realității create de Dumnezeu, ca s-o nege și s-o pervertească.

De exemplu, minciuna este negativă. De ce? Pentru că neagă adevărul, merge împotriva lui. Dacă n-ar exista adevărul, nu ați putea avea minciuna care vine să-l nege și să-l pervertească.

Uciderea este ceva rău. De ce? Pentru că se face împotriva vieții. Crima este ceva rău. De ce? Pentru că este împotriva legii; păcatul este ceva rău pentru că merge împotriva dreptății, merge împotriva lui Dumnezeu.

În Ioan 10.10 scrie: *„Hoțul nu vine decât să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.”*

„Voi aveți de tată pe Diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” (Ioan 8.44).

După cum vedeți, Mesia îl numește pe Satan ucigaș, mincinos și tatăl minciunii. Care este legătura între ucigaș și mincinos? Legătura este că mincinosul merge împotriva adevărului, iar ucigașul merge împotriva vieții.

Cuvântul grec pentru „vrajmaș” este „Diavolo”, de unde avem cuvântul „diavol” sau „diabolic” care înseamnă „cel care luptă împotriva”, „cel care se aruncă împotriva a ceea ce există”.

Cuvântul ebraic este „Satan” și înseamnă „adversar, oponent, cel care luptă împotriva”.

Problema este că răul nu ar trebui să existe, dar el există deși nu are o existență reală, deși nu este ceva creat de Dumnezeu. El există și stă întotdeauna împotriva adevărului și dreptății. Aceasta este problema cu răul. Este la fel ca în exemplul pe care vi l-am dat cu mincinosul de pe insulă.

Cum poți obține ceva bun din rău? Cum poți obține ceva bun dintr-o minciună? Răspunsul este chiar la început. Să deschidem pentru aceasta la Geneza 3 și să privim la căderea omului, la blestem, la judecată, deoarece există răscumpărare în judecată.

Geneza 3 este capitolul în care Dumnezeu le vorbește bărbatului, femeii și șarpelui. Vom începe cu versetul 13:

„Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.”

Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești

Între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale, să te târăști pe pânțele și să mănânci țărână.

Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul."

Deci, șarpele va zdrobi călcâiul, dar călcâiul va zdrobi capul șarpelui. Aceasta este prima profeție mesianică. Există o împlinire naturală a acestei profeții, cu șerpii și picioarele omului, dar profeția se referă la partea supranaturală. Astfel, profeția spune că șarpele va zdrobi călcâiul Seminței femeii, a lui Mesia, care va fi atârnat pe cruce, iar picioarele Sale vor fi zdrobite, străpunse. Dar prin același act, Mesia îl va birui pe vrăjmaș și picioarele Lui îi vor zdrobi capul.

Așadar, aceasta este prima profeție mesianică și ea a fost dată diavolului. Dar ce este această profeție? Primul semn al răscumpărării și este legată de „dubla negație”. Este o acțiune. Astfel, lucrul pe care l-a făcut Satan, a fost întors și făcut lui: dacă el a zdrobit călcâiul lui Mesia, Mesia i-a zdrobit capul.

Textul ebraic este și mai clar, pentru că avem același cuvânt pentru zdrobirea călcâiului, cuvântul „șuf”, și ne spune că același lucru pe care l-a făcut șarpele, „șuf”, va fi întors împotriva lui și va pune capăt răului. Aici avem rău contra rău, adică răul pe care l-a făcut vrăjmașul, se va întoarce împotriva lui.

În Exod 7 avem tabloul lui Moise înaintea lui Faraon. Faraon este un simbol al vrăjmașului în a cărui împărăție toți sunt în robie. Dar iată că Moise s-a dus acolo pentru a birui puterea Egiptului, a răului. Cum? Mai întâi a aruncat jos toiagul pe care-l avea în mână, iar Dumnezeu l-a prefăcut în șarpe. Un toiag a devenit șarpe, și astfel, avem din nou șarpele. Bineînțeles, șerpii erau pretutindeni în Egipt, iar Faraon avea pe coroana sa un șarpe care simboliza puterea, și putem vedea că era puterea vrăjmașului. Așadar, vedem că deși șarpele era un simbol al vrăjmașului, Dumnezeu se folosește de el. Și ce s-a întâmplat? Moise și-a aruncat jos toiagul, iar acesta s-a prefăcut în șarpe, dar imediat au venit vrăjitorii, și-au aruncat și ei toiegele la pământ, prin metodele lor, printr-o iluzie sau ce a fost acolo, și astfel și toiegele lor s-au prefăcut în șerpi, dar șarpele lui Moise s-a întors și i-a înghițit pe toți. Un șarpe i-a mâncat pe ceilalți șerpi, dublul negativ: răul sau simbolul răului, s-a întors împotriva lui însuși. Noi nu știm ce au făcut vrăjitorii aceia, dar Moise și-a aruncat toiagul jos și acesta a luat chip de șarpe pentru a nimici puterea șarpelui.

Acest lucru s-a repetat din nou în Numeri 21, în pustie. Fiți atenți cât de adânc

merge această taină! Biblia spune că poporul era în pustie și au fost atacați de niște șerpi, așa că mureau din pricina mușcăturii lor. Astfel, în Numeri 21, începând cu versetul 6, citim:

„Atunci, Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel.

Poporul a venit la Moise și a zis: „Am păcătuțit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să depărteze de la noi acești șerpi.” Moise s-a rugat pentru popor.

Domnul a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi.”

Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă trăia.”

Observați ce s-a întâmplat aici. Avem din nou șerpi, simbolul răului. Oamenii erau mușcați, se aflau sub judecată și în păcat, dar Domnul nu i-a spus lui Moise: „Ucideți șerpii!”, ci i-a spus: „Fă un alt șarpe!”

Așadar, aici avem din nou un șarpe, unul de aramă, un simbol al răului, dar întors împotriva răului pentru a nimici puterea șarpelui. Nu era un șarpe adevărat, ci era unul de aramă, avea forma unui șarpe, un simbol al răului întors împotriva răului.

Aceasta ne întoarce încă o dată în Geneza, deși șarpele de aici este doar un șarpe de aramă.

După cum se vede, avem același tablou repetat de mai multe ori, dar în mod ciudat, simbolul răului este folosit de fiecare dată pentru a înghiți răul sau pentru a pune capăt efectului răului, este un dublu negativ, ceva care se întoarce împotriva lui însuși.

Acest puzzle are și mai multe piese! Ce a fost aruncat jos și s-a transformat în șarpe? Toiagul lui Aaron, adică același toiag care a stabilit preoția sa.

Preoția, slujba răscumpărării, are în sine aceeași putere și dinamică a dublului negativ. Vă voi explica imediat ce vreau să spun.

După cum am văzut, șarpele ridicat în pustie era din aramă. Ce altceva mai era

făcut din aramă? Altarul jertfei. Aceasta ne conduce la jertfele aduse în Vechiul Testament, pentru că și în cazul lor este aplicată aceeași taină a dublului negativ.

Prin ce se făcea ispășirea pentru păcat? Prin sânge. Dar ce simbolizează sângele? Sângele, vărsarea de sânge este un simbol al crimei, al vinei și al păcatului: „El are sângele vărsat pe mâinile sale.” Dacă cineva are sânge pe mâini este vinovat, pentru că Biblia spune: „*Glasul sângelui strigă...*” (Geneza 4.10). Gândiți-vă însă că ceea ce aduce ispășirea aceluia păcat este tot sângele. Ați înțeles? Sângele face ispășirea pentru păcat, deși sângele este și simbolul păcatului. De fapt cuvântul ebraic pentru sânge, „dam” poate însemna „vinovăție” sau „nevinovăție”. Este manifestarea vinei, dar și iertarea ei: dublul negativ.

Ce se oferea pentru jertfa pentru păcat? Jertfa pentru păcat era numită în ebraică „hataa”, dar ceea ce este uimitor, este că numele jertfei pentru păcat nu însemna numai „jertfă pentru păcat”, ci și „păcat”. Așadar, aici avem o jertfă care este numită „păcat”, adică răul, dar în același timp este numită și „jertfa pentru păcat” care îndepărtează păcatul, răul. Cu alte cuvinte, păcatul a fost întors împotriva lui însuși ca să fie șters, exact ca în cazul șarpelui care i-a înghițit pe ceilalți șerpi.

Dar Biblia mea vorbește despre o jertfă numită „hașam”. „Hașam” înseamnă „jertfă pentru vină”, dar și „vina în sine”. Așadar, avem o jertfă care în același timp înseamnă și „vină” și „jertfă pentru vină”. Așadar, jertfa vine sub forma vinei, a răului, dar în același timp curăță vina, răul.

Toate tablourile acestea sunt umbre a ceva profetic. Astfel, taina dublului negativ continuă în Biblie, în minunata profeție din Isaia 53. Isaia 53 vorbește despre o Jertfă, dar nu de animal: de taur, de capră sau de miel, ci de Jertfa unui Om. În acest text biblic, găsim aceste cuvinte uimitoare:

„...*Își va da viața ca jertfă pentru păcat.*” (v. 10). În limba engleză scrie: „*El a făcut din viața Sa o Jertfă pentru păcat*”, dar în ebraică textul este mai clar și mai uimitor: „*El Și-a făcut propria viață ca și o Hașam (o jertfă pentru păcat),*” fiind folosit același Cuvânt ca și în Levitic.

Textul acesta îi contrazice cât se poate de clar pe rabinii care spun: „Omul nu poate muri ca jertfă!” Mesia avea să fie „Hașam-ul” din Levitic, adică un Om care avea să moară pentru păcat: „*El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre.*” (Isaia 53.5). Aici avem tabloul unui Om care părea vinovat, dar nu era. În ochii tuturor părea vinovat, era privit ca și cum era lovit de

Dumnezeu și zdrobit, dar prin pedeapsa care a venit asupra Lui, noi suntem tămăduiți: dublul negativ aduce un pozitiv.

„Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.” (v. 6). Nelegiuirea noastră a tuturor a căzut asupra Lui; El a fost nevinovat, dar a suferit ca unul vinovat.

Cine a simbolizat aceasta? Șarpele de aramă care arăta ca un șarpe, dar nu era un șarpe; care era făcut din aramă, dintr-o substanță diferită, dar în forma unui șarpe. Aceasta a fost o profetie despre Mesia. Țineți minte aceasta, în timp ce mergem în Ioan 3, în capitolul care ne vorbește despre nașterea din nou. Fiți atenți ce îi spune Mesia lui Nicodim despre salvare:

„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,

pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (v. 1-3).

Acesta este unul din cele mai renumite versete din lume, dar observați care este contextul? Șarpele de aramă.

Cum am citit? *„Și după cum...”*, după care trece la: *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...”* Vedeți?

„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului...”

Ce făcea prin aceasta? Lega șarpele de aramă de cruce și de răstignire spunând că șarpele de aramă era o preumbrire a Sa. Șarpele de aramă a fost făcut din cauza puterii șarpelui de a ucide, din cauza puterii păcatului. Așadar, lumea este sub puterea păcatului, dar șarpele de aramă nu este un șarpe, ci a venit sub chipul unui șarpe, ca să distrugă puterea șarpelui.

Mesia nu este din păcat; El este Dumnezeu, El este sfânt, dar a venit în chipul păcatului. Iată ce simbolizează șarpele de aramă! El a fost ridicat pe cruce la fel ca șarpele de aramă; Mesia a fost răstignit ca șarpele de aramă, în chipul păcatului, ca să distrugă puterea păcatului; El a venit în chipul șarpelui pentru a distruge

puterea șarpelui. Toți cei care priveau spre șarpele de aramă erau vindecați de efectele mușcăturii șarpelui, ceea ce înseamnă că toți cei care privesc la cruce, cei care cred în cruce, vor fi vindecați și scăpați de sub puterea vrăjmașului. Aceasta este bine, este uimitor! Acesta este dublul negativ.

„Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului...” (Romani 8.3).

În limba greacă, cuvântul „asemănătoare” înseamnă „în chipul, sub forma, în similitudinea” păcatului. Era o jertfă pentru păcat, „Hataa”, păcatul și jertfa pentru păcat trebuiau să devină una; Cel care avea să îndepărteze păcatul trebuia să vină în chipul păcatului și astfel putea să-l zdrobească.

„Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” (2Corinteni 5.21).

Într-o fire asemănătoare cu a păcatului, El a condamnat păcatul în trup; așa cum toiagul lui Moise a nimicit puterea șarpelui când s-a confruntat cu vrăjitorii lui Faraon, șarpele de aramă a nimicit mușcătura lui, iar zdrobirea călcâiului lui Mesia pe cruce, a adus zdrobirea capului șarpelui, fiecare acțiune a șarpelui fiind întoarsă împotriva lui.

Cine L-a pus pe Mesia pe cruce? Bineînțeles că vrăjmașul a făcut-o. Acesta este un răspuns, dar nu este răspunsul complet. Noi știm că vrăjmașul a intrat în Iuda Iscarioteanul, a fost în marele preot și astfel L-a pus pe cruce. Pe de-o parte, crucea este cel mai rău lucru din lume, a fost puterea răului care L-a răstignit pe Dumnezeu. Șarpele, vrăjmașul, a lovit Sămânța, i-a zdrobit călcâiul, dar prin faptul că a făcut aceasta, Mesia a zdrobit puterea păcatului. Dublul negativ: *„Prin rănilor Lui, noi suntem tămăduiți; prin pedeapsa Lui, noi avem pacea.”*

Preoții L-au oferit ca Jertfă, însă autoritatea lor era bazată pe toiagul lui Aaron. Dar toiagul lui Aaron a fost toiagul care a luat chipul păcatului pentru a-i distruge puterea, iar preoții care acționau împotriva lui Mesia, fără să-și dea seama, aduceau de fapt răscumpărarea.

Mesia. Gândiți-vă la toiagul acela care a fost aruncat la pământ și s-a prefăcut în șarpe.

Mesia a venit pe pământ în chipul păcatului, iar în acest chip a nimicit păcatul. El l-a șters, iar după moartea și învierea Sa, a fost glorificat din nou, așa cum s-a ridicat toiagul din nou.

Mesia a trebuit să ia chipul păcatului. El a venit în chipul păcatului, dar priviți cum a făcut-o. Pe cruce, El a fost gol; a fost lovit până când a rămas gol. Știți cine a mai fost gol? Adam. Păcatul a venit prin Adam, iar Mesia a luat chipul lui Adam. El a fost un Om gol și a fost acuzat de păcat, deși nu avea nici un păcat; dar era în chipul lui Adam, al unui om, și chiar a fost numit „al doilea Adam”.

Adam a fost gol; Adam a păcătuit printr-un pom, iar Mesia a adus răscumpărarea tot printr-un pom. Când a fost pironit pe cruce, al doilea Adam a venit în chipul păcatului și a distrus păcatul. Eu n-am înțeles multă vreme de ce atunci când se vorbea despre moartea lui Mesia ca fiind ceva bun, ziua de vineri era numită „vinerea mare”. Cum o putem numi așa dacă este ziua morții Sale? Oamenii cântau despre cruce și despre moartea Lui pe cruce, dar poate fi moartea unui om un lucru bun?

Răstignirea a fost ceva negativ, rău, dar aici era cheia: răstignirea nu era numai ceva negativ, ci un dublu negativ, iar un dublu negativ este pozitiv. De ce? Pentru că răstignirea nu a însemnat numai moartea lui Mesia, ci a fost moartea morții.

Păcatul înseamnă moarte și crucea aducea moarte, dar crucea lui Mesia nu înseamnă numai moarte, ci El a devenit moartea morții. Negativ ori negativ rezultă pozitiv. Răstignirea a fost o faptă a păcatului, dar în Dumnezeu a devenit o faptă a dreptății. El a venit în chipul păcatului, iar crucea este condamnarea condamnării. Dacă aveți condamnarea condamnării, acesta este un lucru bun, pentru că este anularea anulării. Ce este aceasta? Un tablou al căderii căderii, un tablou al nimicirii nimicirii, un dublu negativ care rezultă un pozitiv.

Puneți toate acestea împreună și vedeți ce se întâmplă. Dacă ar fi fost numai moarte, nu s-ar fi întâmplat nimic, dar a fost moartea morții. Ce este aceasta? Moartea morții înseamnă înviere, Viață. Căderea căderii înseamnă ridicare și înviere; moartea morții înseamnă Viață. Gândiți-vă la aceasta.

Ascultați ce scrie în Efeseni 4.8: „*S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.*” A luat robia roabă. Ce este aceasta? A luat robia în captivitate. A luat robia în robie. Aceasta nu este o greșeală gramaticală, ci este salvarea noastră.

Înainte de a merge mai departe, haideți să vedem cum puteți aplica aceasta vieții voastre.

Taina sau principiul dublului negativ în răscumpărare, înseamnă că puterea salvării, Isus, nu este numai puterea binelui, ci este și puterea de a desface ceea ce a făcut răul și de a întoarce totul spre bine; și nu este numai biruință, ci este răscumpărare. El răscumpără toate lucrurile, făgăduința.

Care este făgăduința pe care o aveți dacă sunteți născuți din nou? Dumnezeu va face ca toate lucrurile să lucreze spre binele vostru. Ce este aceasta? El nu face ca numai lucrurile bune să lucreze spre bine, nu așa spune Biblia, ci scrie că Dumnezeu face ca *„toate lucrurile să lucreze spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu”*, aceasta însemnând lucrurile bune sau rele, deoarece chiar și lucrurile rele sunt puse să lucreze împreună pentru bine. Aceasta este ispășirea și înseamnă că aduceți toate lucrurile la Dumnezeu, El va răscumpăra totul.

„Voi restitui anii mâncați de lăcuste.” Cum poți restitui ceva ce a trecut? Este vorba de ani care au trecut, și totuși El spune că va întoarce totul spre bine. „Eu voi întoarce spre binele vostru chiar și ceea ce ați pierdut. Voi întoarce spre binele vostru chiar și ceea ce nu aveți.

Pentru un credincios, dublu negativ înseamnă că în ciuda faptului că lucrurile par rele în viața voastră, fiind făcute așa de către vrăjmaș, în Dumnezeu povestea este cu totul alta. Prin Dumnezeu, chiar și răul, negativul, va lucra spre ceva pozitiv, va lucra spre bine în viața voastră. Nici chiar opoziția nu se mai opune, pentru că Dumnezeu va face ca tot ce vi se opune, ce este împotriva voastră, să fie pentru voi. Așadar, El va lua lucrurile care sunt împotriva voastră și le va folosi pentru răscumpărarea voastră. Chiar și blestemele, greutățile și ce este rău, va fi folosit pentru bine, pentru viața voastră.

Așa cum am mai spus deja, dacă sunteți un copil al lui Dumnezeu, dacă sunteți născuți din nou, în viața voastră există numai două realități:

- binecuvântările și
- binecuvântările ascunse.

Voi spuneți: „Eu nu văd aceasta!” De ce nu vedeți? Pentru că unele lucruri sunt ascunse foarte bine. Unii oameni sunt foarte bine ascunși, iar voi nu puteți să-i

vedeți ca o binecuvântare, dar Dumnezeu a făgăduit aceasta și așa trebuie să fie.

Puterea dublului negativ este să nu risipim nimic. Există multe lucruri negative, și voi ați fost uneori negativisti, dar nu trebuie să fiți așa pentru că puterea lui Dumnezeu ia acele lucruri negative și le întoarce împotriva răului.

Dacă sunteți în Mesia, voi aveți puterea lui Mesia de a lua ceea ce este negativ și să întoarceți spre ceea ce este pozitiv. Astfel, Dumnezeu nu spune numai: „Vă voi da bucurie!”, ci El spune: „Voi preface dăimineațile voastre în bucurie!” Aceasta este răscumpărarea. Când suntem în Dumnezeu, chiar și lucrurile rele vor deveni bune.

Să vă dau un exemplu. Să zicem că aveți un gând de îndoială și vă îndoiiți. Ce faceți voi? Ascultați de îndoială și vă îndoiiți. Credința este un lucru pozitiv, dar îndoiala este un lucru negativ, iar un lucru pozitiv și unul negativ dau un negativ. Dacă credeți acel gând de îndoială, vă îndoiiți, dar nu faceți aceasta, ci luați puterea dublului negativ. Cum a fi dacă în loc să credeți îndoiala, ați face un lucru radical și v-ați îndoii de îndoială? Este un dublu negativ, iar îndoiala ori îndoiala rezultă credința. Cum ar fi să dați crezare acestei voci? De ce să credeți glasul îndoielii? Cine i-a dat autoritate? Cine i-a dat autoritate vrăjmașului? Dacă ne îndoim de îndoială, rezultatul va fi pozitiv. De ce să cred îndoiala, dacă mă pot îndoii de ea?

Dacă aveți de-a face cu robia și o acceptați, acceptarea este ceva pozitiv, în timp ce robia este negativă, iar dacă le puneți împreună obțineți ceva negativ. Dar cum ar fi dacă aplicați în viața voastră puterea dublului negativ în Mesia? În 2Corinteni 10.5 scrie: „*Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.*” Deci, luăm robia roabă. Aceasta este ceea ce a făcut El, deci, de ce nu puteți crede că puteți face și voi aceasta în El, în viața voastră?

Să zicem că aveți de-a face cu răzvrătirea, că aveți răzvrătire în inimă și în gând, că obișnuiți să vă răzvrățiți. Ce faceți prin aceasta? Dați ascultare răzvrătirii, dar voi nu trebuie să faceți aceasta! Luați răzvrătirea și folosiți-o pentru Dumnezeu. Răzvrățiți-vă împotriva răzvrătirii pentru că dacă faceți aceasta, veți obține ascultarea.

Vă voi mai da încă un exemplu. Aveți de-a face cu respingerea. Ați fost răniți întreaga viață și oamenii v-au respins, dar aveți de-a face cu ea pentru că într-un fel ați acceptat-o. Ați acceptat că sunteți respinși, i-ați făcut loc în viața voastră, și chiar dacă sunteți supărați în legătură cu aceasta, voi ați primit-o. Dar ce se

Întâmplă dacă aplicați dublul negativ? Ce faceți cu respingerea? O respingeți. Respingeți respingerea! Înțelegeți? Oamenii vă resping. Cui îi pasă? Aceasta nu înseamnă nimic. Ceea ce contează cu adevărat este ceea ce face Dumnezeu. Voi nu sunteți aici ca să fiți acceptați de oameni, ci sunteți aici ca să fiți acceptați de El în Împărăție. Dacă alergați să fiți acceptați de oameni, ați pierdut deja bătălia. Respingeți respingerea și spuneți: „Nu-mi pasă! Eu sunt aici ca să fiu acceptat de Dumnezeu și ca să-L slăvesc pe El.”

Respingeți respingerea! Trăiți într-o cultură care Îl respinge pe Dumnezeu? Sfidați aceasta! Sfidarea sfidării aduce ascultare. Vrajmașul vă hărțuiește și sunteți trântiți la pământ de multele probleme pe care le aveți, pentru că vă face numai neazuri. Luați dublul negativ! Cum faceți aceasta? Faceți-i probleme celui care vă face probleme. În loc să trăiți numai pe picior de apărate, faceți-i probleme vrăjmașului, prin faptul că faceți pași înainte în Împărăție.

Răspândiți Evanghelia, faceți un pas spre ascultare, biruiți păcatul pe care-l aveți și lăudați-L pe Dumnezeu. Ce făcea Pavel când era în închisoare? Îl slăvea pe Dumnezeu. Ce făcea poporul lui Dumnezeu când era prigonit? Se bucura. Vrajmașul nu știe ce să facă cu aceasta, pentru că este dublul negativ. Dumnezeu ne dă putere să transformăm răul în binecuvântare și slăbiciunea în putere; voi aveți acea putere.

În concluzie, nu este numai ceea ce a făcut El, ci și ceea ce va face. De la dublul negativ regăsit în moartea lui Mesia, va veni dublul negativ al răscumpărării Universului.

În 1 Ioan 3.8 scrie: „*Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.*” Care sunt lucrările diavolului? Distrugerea, nimicirea. Ce va face Mesia? Va distruge distrugerea, adică consecințele căderii, iar când distrugem căderea avem învierea.

Astfel, în Osea 13.14 scrie: „*Îi voi răscumpăra din mâna Locuinței morților, îi voi izbăvi de la moarte. Moarte, unde îți este ciuma?*”, iar în cartea Evreilor avem ceva interesat. Cartea Evreilor vorbește despre „a fi o ciună” pentru moarte, o distrugere pentru moarte; moartea se va îmbolnăvi și va fi nimicită.

„Eu voi distruge distrugerea, voi nimici nimicirea” – dublul negativ.

În Apocalipsa 20.14 scrie că „*Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul*

de foc.” Ce este aceasta? Moartea este sfârșitul acestei vieți, dar ce se întâmplă când arunci sfârșitul, când vine sfârșitul sfârșitului? Când se pune capăt sfârșitului, vine veșnicia. Când se pune capăt la ceea ce sfârșește totul, nu mai există sfârșit, ci doar veșnicia. Moartea și iadul au fost aruncate în lazul de foc. Ce este distrugerea morții? Este Viață veșnică.. este moartea morții.

Ce se va întâmpla la sfârșit? Domnul va aduce sfârșitul la un sfârșit. Atunci nu va mai fi sfârșit, bariere sau limite.

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră.

Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.” (Apocalipsa 21.1-5).

„Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Șiț vor împărăți în vecii vecilor.” (Apocalipsa 22.5).

În dragostea Sa pentru noi, Răscumpărătorul a venit, a trăit printre noi și S-a făcut păcat, în mod interesant, a devenit păcatul și moartea noastră, ca să putem trăi prin moartea Sa. A făcut aceasta pentru ca în El, în Cel care a devenit păcatul nostru, să frângem puterea păcatului și să putem fi eliberați. Noi putem birui toate lucrurile, putem fi mai mult decât biruitori și toate lucrurile vor lucra spre binele celor care îl iubesc pe Dumnezeu.

Acolo nu vor mai fi lacrimi, moarte, dimineți, sfârșit; nu va mai fi nimic din toate acestea, ci va fi o bucurie veșnică, pace, bucurie în prezența Sa, în minunată răscumpărare câștigată prin dublul negativ al lui Dumnezeu.

Dumnezeu a făcut-o și o va face. El este minunat și va întoarce tot răul spre bine, pentru veci de veci. Amin.

Haideți să ne rugăm. Închideți ochii.

Doamne, Îți mulțumim pentru puterea Ta, pentru minunăția Ta, pentru căile Tale, pentru că ai luat tot ce era rău în viețile noastre și l-ai întors, îl întorci și îl vei întoarce spre binele nostru.

Te laudăm și Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut. Doamne Tată, cerem binecuvântarea Ta și Te rugăm să ne ajuți. Îți dăm Ție tot ce este rău în viețile noastre și Te rugăm să-l întorci spre binele nostru; folosește-l spre bine și ajută-ne și pe noi să-l folosim pentru bine, ajută-ne să fim mesagerii răscumpărării Tale. Ajută-ne să luăm tot ce este rău și să-l întoarcem spre bine.

Doamne, Te rugăm să restitui anii mâncați de lăcuste și să iei respingerea, abandonarea și uitarea și să le întorci spre bine. Te rugăm să iei slăbiciunea și s-o faci putere, să iei răzvrătirea și s-o întorci spre ascultare. Doamne, Îți dăm Ție toate aceste lucruri, ca să le folosești spre bine.

Îți mulțumim că ai devenit păcat pentru noi, pentru ca noi să devenim neprihăniții lui Dumnezeu. Ajută-ne să învățăm taina, puterea răscumpărării.

Isuse, Te slăvim pentru că ai devenit șarpele de aramă; Te laudăm pentru că ai venit în chipul păcatului și Îți mulțumim că vei transforma deznădejdea noastră în bucurie și mormântul într-un loc de nădejde.

Doamne, Tu ai transformat crucea într-un loc al Vieții. Tu ești Dumnezeul minunilor și ești minunat în toate căile Tale. Doamne, ajută-ne să vedem puterea răscumpărării și primește mulțumirile noastre în Numele lui Mesia Isus. Amin.